

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4148

гр. София, 26.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110150426 по описа за 2023 година

С определение № 2634/17.01.2024г. съдът е насрочил делото за разглеждане в ОСЗ, като в определението за насрочване е обеткивиран проектодоклад по делото, в който съдът е приел, че ответницата не е подала отговор на исковата молба. След насрочване на делото е докладвано на състава на съда, неприложен към момента на насрочване отговор на исковата молба от ответницата, който е подаден на 22.12.2023г. (п.к. 30.11.2023г.), т.е. в срок (разпореждането по чл.131 ГПК е получено на 01.11.2023г.). С оглед на това съдът намира, че следва да измени по чл.253 ГПК проектодоклада по делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл.253 ГПК проектодоклада по делото, както следва:

Производството е по чл.124 ГПК.

Предявен е осъдителен иск от *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от *****- управител, срещу В. Т. Т., с адрес *****, за заплащане на сумата 2500лева, частичен иск от сума в общ размер от 20000лева, представляваща неустойка за неизпълнение на договорно задължение за участие в провеждането и заснемането на телевизионно предаване *****, дължима на основание чл. 7.1 от раздел VII от договор за участие в ***** – сезон 2, сключен на 17.03.2023г. между страните.

Ищецът твърди, че на 17.03.2023г. между страните е сключен договор за участие в *****- сезон 2, по силата на който ответникът се е задължил да участва в провеждането и заснемането на проект *****, включващо подготовка за заснемане на проекта, заснемането на проекта и последващото му излъчване, срещу уговореното възнаграждение съобразно условията на договора. В чл. 1.2. от договора е предвидено задължение за ответника да се яви на посочените от ищеца дати, като първата е за заснемане на видео представяне и втора за влизане в посочено от ищеца студио и период, през който ще се заснема проектът. В изпълнение на задължението си

по договора на 04.04.2023г. ответникът се явил в студио на ищеца за заснемане на видео представяне- визитка, целящо запознаване на аудиторията с личността на участника, като на същата дата ответникът е уведомен от ищеца за задължението си на 01.05.2023г. да е на разположение и да се яви в комплекс *****, за влизане в студиото на *****, както и на 25.04.2023г. му е изпратено съобщение чрез мобилно приложение с посочване на деня, часа и мястото, на което следва да се яви. Ответникът не се явил на указаното място и не взел участие в проекта, като в рамките на проведената кореспонденция между страните посочвал различни причини за неявяването си. Поради неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника да вземе участие в провеждането и заснемането на телевизионно предаване *****, ответникът дължал неустойка в общ размер от 20000 лева, в съответствие с клаузата на чл. 7.1 от раздел VII от договора за участие в ***** – сезон 2. До ответника е изпратено уведомление, връчено на последния на 15.06.2023г., с която до ответника е отправено искане за заплащане на уговорения размер на неустойка по чл. 7.1 от договора, като в предоставения срок от пет работни дни ответникът не заплатил посочената сума. Ищецът претендира заплащане на сумата 25000 лева, частичен иск от сума в общ размер от 20000 лева, представляваща неустойка за неизпълнение на договорно задължение за участие в провеждането и заснемането на телевизионно предаване *****, дължима на основание чл. 7.1 от раздел VII от договора. Моли за уважаване на иска. Прави искане за присъждане на разноски.

Представя под опис 10бр. писмени доказателствени средства. Прави искане за допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на двама свидетели при довеждане за установяване на сочените в исковата молба обстоятелства относно неявяването на ответника за участие в проекта.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор, в който намира иска за неоснователен, защото Договор за участие в ***** от 17.03.2023г., със страни ***** и В. Т. Т. бил нищожен, поради невъзможен предмет, противоречие с добрите нрави, ненаименован и безвъзмезден, съответно нямало основание за договаряне на неустойка при неизпълнение, така и бил с продължително изпълнение и развален, съответно неустойката била нищожна поради екзорбитантност, нееквивалентност, поради частично изпълнение и поради съпричиняване от ищеца, съответно следвало да се намали поради прекомерност. Така и се твърди, че била налице обективна невъзможност за изпълнение на договора, поради което същият се прекратил по право.

От фактическа страна се твърди, че на 17.03.2023г. между страните бил сключен процесния договор, по силата на който ответницата се съгласила да участва в провеждане и заснемане на *****, включващо подготовка за заснемане на проекта, заснемане на проекта и последващо излъчване срещу уговорено възнаграждение. В изпълнение на чл.1.2 от договора ответницата се явила за заснемане на видео представяне като на 04.04.2023г. от 12:00ч бил изготвен видеоклип „визитка“.

По твърденията за нищожност поради невъзможен предмет: Твърди се, че в чл.1.1 било договорено, че участникът се съгласявал да участва в провеждане и заснемане на *****, включващо подготовка за заснемане на проекта, заснемане на проекта и последващо излъчване срещу уговорено възнаграждение, при стриктно спазване на условията на договора и изготвен от продуцента **Регламент**, който уреждал отношенията на участника по време на проекта и правилата и условията за провеждането му, както и при спазване на други указания или изисквания, поставени на участника от продуцента, но въпреки това ответницата оспорва да е получава такъв

регламент, нито е подписвала такъв, нито е била уведомявана за такъв. Доколкото имало множество препратки на различни клаузи към въпросния регламент, то същият бил съществена част от съдържание на договора, а липсата на елемент от последното нямало как да породи задължения за страните по последния.

По твърденията за нищожност поради противоречие с добрите нрави: Твърденията са за драстична нееквивалентност на престациите, защото съгласно чл.8.1 било договорено възнаграждение на участника в размер на 10лв., а насрещната престация включвала участие в предаване за неопределен период, ограничения за участие в други подобни предавания, задължение за участие в постпродукции, подкасти, кампании и фен срещи и др. за 6м след излъчване на последния период, така и изрично било дадено съгласие да бъде заснемана в продължение на 24ч в денонощието, 7дни в седмицата непрекъснато за целия период на пребиваване, вкл. от камери и устройства, записващи звук, които били скрити, а разходите от участника за целите на проекта били за негова сметка. Отделно от това никъде не се упоменавал периода на пребиваване, с изкл. на хипотезата на елиминиране на участник.

Въведени са твърдения за нищожност поради заобикаляне на закона: С оглед договаряне на 10лв. се целяло заобикаляло на императивното право по чл.76, ал.2 ЗАПСП, т.е. престацията в размер на 10лв. е сведена до липса на престация от страна на ищеца, което водело до нищожност на договора поради заобикаляне на закона. Хипотетичната възможност за печалба на награда не променяла еквивалентността на престациите.

По твърденията за характера на договора и основанието за неустойката: Твърди се, че договорът е ненаименован и безвъзмезден/с оглед изложените твърдения за драстична нееквивалентност/, съответно не можело да се претендира неустойка, защото договорът бил нищожен, защото бил едностранен и приложими към процесния договор били правилата за договор за дарение (вкл. със съгласието по договора на ответницата да участва в проекта обещала да извърши в полза на продуцента участие, което било безвъзмездно, а обещанието за дарение е нищожно чл.226 ЗЗД), съответно било недопустимо уговаряне на неустойка за неизпълнение на поето по такъв договор задължение. Едностранният характер се вади от съдържанието, доколкото доверителката имала единствено задължения, включващи престиране на труд и усилия напълно безвъзмездно, вкл. сумата от 10лв. (както се претендираше и в ИМ) било относно „отстъпените авторски права“, не и относно самото участие, като в чл.9.3 от договора изрично е уговорено, че продуцента бил изключителен притежател на авторските и сродните права върху материалите.

По твърденията за нищожност на неустойката по безвъзмезден договор: от изложеното се вади извод за безвъзмездност на договора, което като последица при договаряне на неустойка е това, че същата била в противоречие на закона, съответно на добрите нрави, защото противоречала на правна и житейска логика. Отделно от това се твърди, че договорът бил с продължително изпълнение, а ответницата изрично преди започване на снимките е отказала участие, от което следва от характеристиката на договора, че развалянето било за в бъдеще, съответно е отпаднало задължението за ответницата да извършва обективизираните в договора задължения.

По твърденията за нищожност на неустойката: Твърди се, че същата е нищожна поради противоречие с добрите нрави, защото същата била единствено със санкционна функция, независимо вредите, съответно била 2000 пъти над договорената престация от 10лв. В условията на евентуалност се твърди, че е прекомерна.

По твърденията за обективна невъзможност: твърди се, че ответницата на 09.01.2023г. постъпила в болница за операция дилитизация и кюретаж за прекъсване на бременност. Операцията е била извършена, видно от представената медицинска документация. След операцията здравословно състояние се влошило, което не е позволило на ответницата по обективни причини да участва, с което настъпило условието по чл.7.4 от договора.

Представа 2бр. писмени доказателства – епикриза за пациент и амбулаторен лист от 30.11.2023г. Прави се искане по чл.183 ГПК, оспорва редовността на доказателствените искания на ищеца, оспорва авторството на кореспонденцията по приложението Instagram, възразява се срещу искането на ищеца за разпит на свидетели.

Съдът счита, че следва да съобщи проекта на доклада по делото на страните по реда на чл. 140, ал. 3 от ГПК:

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТОДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Правна квалификация: Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 92 ЗЗД.

2. Съдът указва по иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД, процесуално задължение на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на облигационно правоотношение с ответника по валиден договор за участие в ***** – сезон 2, наличието на действително неустойечно съглашение, съгласно което при неизпълнение на задължението на ответника за явяване и вземане на участие в проекта ***** – сезон 2 и прекратяване на договорната обвързаност между страните поради виновно неизпълнение от страна на ответника на задължението по чл. 7.1 от раздел VII от договора в полза на ищеца възниква вземане за неустойка, както и размера на тази неустойка, изискуемост на вземането съгласно условията по договора. С оглед възраженията на ответницата: в тежест на ищеца е да докаже, че процесният договор е валидно сключен, конкретно: договорът включва необходимото съществено съдържание /с оглед оспорване приемане, съответно изготвяне на Регламента по см. на чл.1.1 от договора/; договорената престация не противоречи на добрите нрави, съответно не цели заобикаляне на чл.76 ЗАПСП; съответно, че неустойечната клауза е валидна /не противоречи на закона, на добрите нрави/.

Разпределя в тежест на доказване на ответницата: наличието на обективна невъзможност за изпълнение, т.е. твърдените причините, за които не може да носи отговорност (в конкретния случай да докаже обективните обстоятелства около здравословното ѝ състояние и влошаването му).

3. Отделя за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството около сключване между страните на Договор за участие в *** от 17.03.2023г.**

4. По доказателствата:

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор- предмет на делото, а по отношение на доказателствената им стойност - същата ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт. По оспорване на авторството на ел.кореспонденция (л.13) съдът указва и дава възможност на ищеца да докаже предпоставките по чл.10 ЗЕДЕП, в противен случай ще цени същият като неподписан частен документ.

Искането на ответницата по чл.183 ГПК следва да се остави без уважение,

доколкото не се оспорва авторството, съответно сключване на договора.

Следва да се уважи искането за допускане събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от ищеца за установяването на твърдения факт на неявяване на ответника за участие в проекта, като на основание чл. 159, ал. 2 ГПК бъде допуснат до разпит един свидетел при режим на довеждане за сочените от него обстоятелства, с оглед липсата на конкретизиране за установяване на кои конкретно обстоятелства страната цели да установи чрез разпита на всеки от двамата свидетели.

Съдът *приканва страните към постигане на спогодба*, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

По изложените съображения и на основание чл. 140, ал. 1 от ГПК Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **28.03.2024 г. от 12:50ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, като съдът им указва най-късно до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

ОБЯВЯВА на страните проектодоклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА на основание чл. 140, ал. 1 ГПК приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел на страната на ищеца, при режим на довеждане, за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства относно неявяването на ответника за участие в проекта, при условията на чл. 159, ал. 2 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____